

The theory of governance in Hungary after the end of the communist regime. The Rule of law, the good government and the separation of powers.

Thesis of PhD dissertation
written by
Szaniszló Krisztián Gábor

Supervisor:
Dr. Lóránt Csink, Professor

Pázmány Péter Catholic University
Faculty of Law- and Political Sciences
Doctoral School
Budapest
2022.

Table of contents

I. Resume of research tasks.....	3
II. The short description of the examinations conducted, the method of collection of material.....	5
III. Summary of the new scientific results of the Ph.D. dissertation.....	10
IV. List of publications.	14

I. Resume of research tasks

From the second half of the 19th century onwards, the tasks and competencies of the modern states (which have undertaken to manage more and more welfare systems) have become increasingly important and empowered. The governments can use (e.g. the New Deal and the Western-European welfare states after 2nd World War) or abuse (e.g. the totalitarian dictatorships) their increasing power on the societies. After the collapses of the quasi-fascist (e.g. the Estado Novo in Portugal, the Francoist Spain, the Greek and Latin-American military juntas) and socialist dictatorships (in the former Warsaw Pact member states), parallel with the crisis of Western-European welfare states, the neoclassical (neoliberal economic with neoconservative foreign and social policies) economic and governmental management policies (e.g. New Public Management, NPM) have become fashionable in the 1980-1990s Europe, as on the American continent. In the context of globalization and the digital technological revolution; in the midst of the economic crisis and new types of environmental and security threats (especially the war on Terror), the tasks and role of the modern state have begun to expand. And in the wake of the terrorist attacks of 11 September 2001, the libertarian neo-conservative intellectual and political circles, which had hitherto proclaimed the “trinity” of deregulation, liberalization and privatization, had become more and more statist, at least when the civil and political freedoms were restricted (e.g. the Patriot Act and the Global surveillance disclosures).

During the Great Recession of 2008, the welfare states (e.g. Austria and the Scandinavian countries) proved to be more resilient, than the neoliberal model countries (e.g. the United Kingdom, the United States or Latvia). At the same time, New Public Management (NPM), favoured by the neoliberal system of governance to outsource and privatize public services, or at least to place them on a business basis, did not live up to expectations and the Neo-Weberian model of government came to the fore.

In my dissertation, I analyse the transforming role and peculiarities of the executive power, including the transforming role of government, which has less emphasis on scientific thinking compared to the other two main branches of power (the legislation and the jurisdiction), and I focus on the checks and balances between the national government and other legislative (e.g. national legislature, local councils) or judicative bodies (e.g. ombudsman, courts and the Constitutional Court). In my treatise, it is important to present the process that, in addition to

the conception of the Rule of law prevailing at the time of the years of transition (e.g. from Hungarian People's Republic to the Republic in Hungary, 1989-1990), efficiency became more and more important as the main criterion of good governance. In parallel, the scopes of powers of the governments and the incumbent prime ministers have expanded on the level of executive power and on the system of checks and balances.

Some have tried to replace the paradigms of the rule of law (the Anglo-Saxon Rule of law, the German Rechtsstaat and the French Constitutionnalisme) with the doctrine of good government, good governance, but in my opinion the latter is only can serve to enchain and renew the rule of law paradigm. However, the demand for a strong leader and the political philosophical explanations (e.g. the Hungarian reception of the works of Machiavelli, Carl Schmitt, Leo Strauss or Tilo Schabert), which are promoting the cult of political decisionism and voluntarism, and whose instrumentalist conception of law ("*the law as the maid of politics*") is it would force constitutional institutions to play an instrumental role in pursuing political goals and various power-engineering considerations, emphasizing the importance of the personalities of political leaders over institutional solutions.

It is important to discuss the connection between centralization and governance and their relationship to the separation of powers, because due to administrative reforms after 2010, all institutional maintainer powers of counties in Hungary have ceased, including the fields of public education, the inpatient care and county archives. Paradoxically, the centralization and the expansion of executive powers increase the responsibilities of the national government to a level that can lead to a slowdown, in which the government decision-making becoming particular, and deteriorating in quality.

This dissertation aims to show, that after the one-party socialist state (which denied the separation of powers), in spite of the zeitgeist of the radical separation of powers and the neoliberal economic and social practices, from the years of transition to nowadays every cabinet of Hungary have pursued to expand its powers and political influence more and more on the civil service and the welfare systems. In contrast to the classical political ideologies (conservatism, liberalism, nationalism and socialism), the management doctrines of governments, such as the technocratic NPM, the depoliticizing Rule of law radicalism, the Good Government theory, the Decisionism and the Soverainism have had much greater effect on the role perception of the government executive.

This treatise also seeks to emphasize that there are no universally applicable recipes, so in the case of Hungary too, the historical legal traditions, the geopolitical conditions and socio-economic systems influencing the scope, possibilities and style of governance significantly from the outside.

II. The short description of the examinations conducted, the method of collection of material

The aim of the dissertation is to present the public law context of governance and the currents of governmental management doctrines affecting governance and the government itself after years of transition (from 1989-1990) in Hungary.

In a multi-party representative democracy, which is based on the foundations of a constitutional and political separation of power, the governance does not take place in a vacuum, but the exercise of power to achieve governmental goals takes place within institutional and public constraints, also known as the system of checks and balances.

In order to be able to deal more deeply with the flows of governmental management doctrines that affect governance, first of all was necessary to draw the public law context and complex system of relations of governance (as a sketch). In a constitutional state, the most important public law constraint on governance is the constitution, which describes the most important “*rules of the game*” in the organizational part of the state, and outlines the relationship between the government and other constitutional institutions, based on the separation of powers.

A constitution of a pluralistic multi-party democracy declares the rule of law and defines a country as a democracy, governed by the rule of law, and the rule of law also defines the way in which governmental power is exercised.

Instead of the misunderstood (speaking side by side), in order to speak in a common language, the first part of the dissertation focused on the rule of law, emphasizing national and historical peculiarities, the universal core of its meaning, prevails in the Western culture, which based on the Judaeo-Christian ethics, the Greek philosophy and the Roman law.

Once the rule of law has been defined as part of constitutionality, it is necessary to break down the concept of the rule of law into its components. The Rule of law has a formal and a material component. The key term of the formal component of the rule of law is the legal

certainty, from which various legal principles permeating the legal system can be deduced, such as the requirement of clarity of norms, the exercise of public authority bound by rules or the right to remedy. The key term of the material concept of rule of law is justice, but this concept is too abstract to examine its general application in the legal system beyond the philosophy of law. The requirement of equality arising from justice is already much easier to prescribe and enforce, yet the most important part of governance is the separation of powers among the elements of the material concept of rule of law.

Like the rule of law, I examine the different variants of meaning of the separation of powers not as the antitheses of each other, but with the need for synthesis.

If the state is assumed to be a *sui generis* public law entity, in the *trias politica* model, the state can exercise its powers with three types of conduct. The means of expressing the power of the state is the legislative function, which primary body is the legislature. The executive function of the state can express the right as the state will, which is primarily held by the government. In order for the law created by the state to be enforced and the application of the law to be controlled, a third branch of power is also needed, the most typical group of which is the system of judicature. It is important to emphasize that the separation of power in the institutional and functionalist sense is not mutually exclusive but can be applied in parallel. For example, the government is institutionally part of the executive branch, but also has a legislative function, although not primarily. For example, in Hungary, the State Audit Office is institutionally a body of the National Assembly, but at the same time it is clearly controlling in terms of its function.

I also distinguish between constitutional separation of powers and the political power-sharing, and then divide separation of powers into horizontal and vertical directions, distinguishing between its internal and external dimensions and its typical and atypical versions. The main organizing principle of the internal separation of powers is the popular sovereignty and a chain of legitimacy arising from popular empowerment through elections. The legitimacy of state action in relations with interstate bi- and multilateral as well as supranational bodies is ensured by national sovereignty.

A nation as a political community (of its citizens) may choose to share the exercise of sovereignty, its typical form is the federation, and its atypical forms are the British devolution, the Italian and Spanish regionalism, and the territorial autonomies (generally consists of national minorities). However, the vertical separation of powers through the autonomy of

local governments can also prevail in a centralised state. In the level of separation of powers and from the perspective of the government, this can be described by the opposites of centralization and decentralization.

The mechanism of separation of powers is influenced by whether the head of state is part of the executive power and whether the executive power is accountable to the head of state and / or to the legislature, and what is the division of authorities in the government (at the top tier of the executive power). The taxonomy of government forms serves to typify this, and although the dissertation focuses on Hungary after the years of transition, it also helps to illustrate the taxonomy of government forms with historical examples and an international perspective.

In the system of separation of powers, it is invisible, but in addition to political leadership, bureaucracy is often the key player in the policy making, coordination of government affairs and legislation. Therefore, it is necessary to examine the various elements of the status and management of government officials, as well as the place of the state apparatus in the structure of the central government. This is why the organisation of public administration, whether for the New Public Management (NPM) idealized by the depoliticized technocratic trend or for the neo-Weberian-rooted model of public administration and civil servants in Good Government theory, is becoming a key issue for the distinct public law theories.

One of the main hypotheses of this dissertation is that the concept of separation of powers used by constitutional law can only describe a static process, and we also use the results of an interdisciplinary, political science and sociology to illustrate the dynamics of the of power-sharing, if necessary. In this way, metajuristic actors of power-sharing that are invisible to classical constitutional law, such as lobbying, watchdog and pressure groups, and activist development of human rights through strategic litigation by various NGOs. These are networked with other metajuristic actors outside the government, such as political parties, who have the most direct connection to the separation of powers, moreover the churches, professional associations, trade unions and other public bodies. The press is also a medium of information and messaging.

This dissertation also reviews the public law concepts, which have had effect on the governance from the years of transition to the present day. Here, my research method was to examine the interactions between the various government actors and thinkers of the public law concepts. It is important to emphasize that this is a dialogue, not infrequently a discussion, where the political elite shaping public life refers to prominent representatives of

political philosophy, while the thinkers of political science reflect on the public law and public policy steps elaborated by the political elite.

This doctoral dissertation follows the structural and logical principle that the three main concepts of constitutional law and political science with their meanings need to be clarified and outlined in a closed conceptual system, around which the present dissertation is based on the focus of governance; these are the rule of law, the separation of powers and the sovereignty.

This means that before liberal radical concept of the rule of law can be presented, it is important to present national and historical alternatives to the rule of law and to outline formal legal certainty with the ideal of material justice and the system of relations between the concepts of constitutionality and the rule of law must also be clarified.

Similarly, before it could be define the role and place of governance, including government bureaucracy in the doctrine of separation of powers and addressing public law concepts affecting the executive, such as the depoliticized-technocratic trend of the New Public Management (NPM) or the neo-weberian Good Government doctrine, it is necessary to present the directions and different meanings of the separation of powers. Within this framework, the dissertation deals with the institutionalist and functional variants of the separation of powers, the fundamental and procedural guarantees of the separation of powers, its metajuristic actors, and the differences between the constitutional separation of powers and the political power-sharing. Nor can we forget the description of the conceptual relationship between the separation of powers and the Rule of law, which can be illustrated by the relationship between the part and the whole. This dissertation aims to comprehensively systematize the internal and external, typical and atypical forms of separation of powers, as well as the horizontal and vertical directions of separation of powers, with the help of examples.

In the spirit of an interdisciplinary approach, the specific geopolitical and historical coordinate system, where national constitutional identity and international legal expectations, obligations and standards follow the example of the early modern kuruc-labanc conflict, should not be forgotten when discussing the various currents of public law concepts affecting the government; the sovereign and universal approach to law; model-following behaviour and national self-determination, which also strives to set a pattern, clash, and the only ideological surface of this is the East-West and the progressive-traditionalist confrontation. Therefore, the

chapter, which presents the currents of public law concepts after the years of transition, begins with an outline of the geopolitical coordinate system, as well as the antecedents of the history of ideas and the socio-historical features, that creates opportunities, limitations and constraints for governance.

The democratic opposition of the years of transition in Hungary was simultaneously influenced by the neoliberal zeitgeist, the third way thoughts of István Bibó, and the reception of Hart and Dworkin by the philosopher János Kis. Béla Pokol and Csaba Varga also dealt with the issues of the bias of the years of transition and democratic regime change, furthermore the ambiguity and often slippage of the Western institutional solutions established in Hungary in the 1990s. András Varga Zs. followed their footsteps and in the 2010s, the doctrine of national legal sovereignty (emphasizing national specificities) has become dominant in the sphere of public law conceptions. Meanwhile, the various theories of Carl Schmitt, Schabert, Leo Strauss, and Voegelin were “recruited” by the Századvég Foundation, which theories share the view that the dignity of politics was the prerogative of the rule of law and the leadership (personality of political leaders) are more important, than the (legal) institutions. And Carl Schmitt’s theory of empowerment sees support of the political community as a source of legitimacy for the sovereign’s almost unlimited and unrestricted freedom of action and her/his power above the society.

Similarly, the neoliberal zeitgeist permeated the post-Kádárist civil service and technocrats, who were also active in the privatization process. This depoliticized and technocratic concept of public law simultaneously proclaimed the “streamlining” of an overdeveloped Rule of law to increase the economic efficiency of governance from the late 1990s onwards, and beyond the profane “trinity” of deregulation, liberalization, and privatization in the 2000s. This technocratic and pro-business concept also tries to set the public administration on a corporate management basis and outsources of public services in the name of NPM solutions.

By the time of the 2008 global economic crisis, the “bankruptcy” of the NPM had become clear, as had its neoliberal solutions. In response, the Doctrine of Good Government was born, drawing on the social teaching of the Catholic Church, the Neo-Weberian administrative solutions and the post-World War II West German doctrines of the social variant of Rule of law and social market economy, while keeping in mind the economic effectiveness of state resonance and governance, but in a completely different approach, than the NPM.

III. Summary of the new scientific results of the Ph.D. dissertation

1. In the unitary states, one of the guarantee elements of the separation of powers may be an extensive system of local government enforcing the vertical separation of powers and the autonomous management of local public affairs. In a parliamentary but unitary state, a one-party or stable coalition government is in fact counterbalanced by the executive, not by the legislature but by the institutions of direct democracy (e.g. referendum, popular initiative, right of petition etc.) and the judiciary, as well as public institutions with a supervisory function, such as the constitutional courts or other supreme courts with a constitutional judicial function, the ordinary courts, and the institution of ombudsman. In a parliamentary democracy, even a directly elected head of state or at least with strong authorities (e.g. constitutional or political veto) can counterbalance the government or the government-initiated parliamentary legislation, but Hungary's example shows that this depends primarily on the role perception of the actual head of state.

2. From a political and sociological perspective, the practical exercise of the division of power requires that persons exercising certain branches of power and public power do not recruit from the same political community (party and lunar court) or at least have a conflict of interest over each other.

2. Politológiai és szociológiai szempontból a hatalommegosztás gyakorlati érvényesüléséhez szükséges, hogy az egyes hatalmi ágakat és közhatalmat gyakorló személyek ne azonos politikai közösségből (párt és holdudvara) rekrutálódjanak, vagy legalább a politikai mozgatórugóik tekintetében egymással ellenérdekeltek legyenek.

A fékek és ellensúlyok rendszere akkor kerülhet válságba, ha valamelyik hatalmi ág (pl. az igazságszolgáltatás) vagy intézmény (pl. a Kormány) feladat és hatáskörei aránytalanul kibővülnek más intézmények vagy hatalmi ágak rovására. A hatalommegosztás rendszerének válságáról beszélhetünk akkor is, ha valamelyik hatalmi intézmény „nem játssza el a szerepét”, azaz elmulasztja gyakorolni a jogszabályokban lefektetett feladat és hatásköreit, szükség esetén nem „ütközik” más hatalmi ágakkal vagy intézményekkel (ez negatív hatásköri összeütközésekhez vezet) vagy pedig túllépve hatásköreit jogellenesen von el feladat és hatásköröket más közhatalmi szervektől (ez pozitív hatásköri összeütközésekhez

vezet). Ezek a megfogalmazások is mutatják, hogy a közigazgatási jogi dogmatika bizonyos terminusai jól alkalmazhatóak a hatalommegosztás rendszerének leírására.

Ugyanakkor egyes ügyek mentén az állami működőképesség fenntartása érdekében szükséges a hatalmi ágak szerint elkülönült alkotmányos intézmények közötti együttműködés is.

A kormányzat nemcsak a törvényalkotásban vesz részt, hanem a jogalkalmazásban közreműködő alkotmányos szervekkel is gyakori interakcióba lép. Az Alkotmánybíróságról szóló törvény például lehetőséget biztosít arra, hogy egy (valódi) alkotmányjogi panasz vagy egy utólagos normakontroll eljárás során, az alaptörvény-ellenességet vélelmező indítványra adott kormányzati választ az igazságügyért felelős vagy az adott területen jogalkotási hatáskörrel rendelkező miniszter ún. *amicus curiae* beadvánnyal tudassa az Alkotmánybírósággal. Ehhez hasonlóan, az alapvető jogok biztosa, valamint a Nemzeti Adatvédelmi és Információ Szabadság Hatóság (NAIH) elnökének eljárása során is megjelenhet a kormányzat sajátos „közérdekű beavatkozó” félként.

Ehhez hasonlóan az Alaptörvényben az Országgyűlés alá rendelt ellenőrző szervként megjelenő alapvető jogok biztosa a jelentéseiben kötelező érvény nélkül ugyan, de jogalkotási teendőket szorgalmazhat az egyes szakminiszterek számára, illetve konkrét intézkedéseket javasolhat állami intézményeknek.

3. Ha a kormányzati hatalom belső korlátait keressük, nem térhetünk ki a hatalommegosztás metajurisztikus tényezőinek vizsgálatára elől sem. Egy kancellári típusú parlamentáris berendezkedésben az alkotmányozó többséggel rendelkező kormányzattal szemben nem jelenthetnek lényegi féket és ellensúlyt a parlamenti ellenzék frakciói és független képviselői, hiszen még ellenőrzési jogaikkal (pl. interpelláció) is korlátozottan tudnak csak élni, ha az országgyűlési többség leszavazza az eseti parlamenti vizsgálóbizottságok megalakításának kezdeményezéseit. A végrehajtó hatalom felett is egyfajta kontrollt gyakorló parlamenti bizottságok üléseit is határozatképtelenné tehetik a többséget alkotó kormánypárti frakciók, ha távol maradnak az ilyen ülésektől.

Ilyenkor felértékelődik a közvetlen kormányzati ráhatástól mentes közszolgálati média, vagy ennek hiányában pedig a médiapiacra meglévő, oligarcháktól vagy monopóliumoktól mentes torzulásmentes szabad verseny, ezáltal pedig a kormányzó párttól vagy pártoktól független magánmédiumok szerepe, melyek az ellenzéki narratívák egyedüli hírvivő csatornáinak számítanak a választópolgárok, és tágabban az egész nyilvánosság felé. Médiapluralizmus és

kormányzati befolyástól mentes nyilvánosság megléte nélkül ugyanis megkérdőjeleződik a kiegyensúlyozott tömegtájékoztatás, valamint ellehetetlenül a civil kontroll és a közvélemény államügyekre történő rálátása, mely választópolgári döntések mérlegelésének egyik esszenciális alapfeltétele.

A sajtó és véleménynyilvánítási szabadság garantálásán túl a civilkontrollt szolgálja az információszabadság és a közérdekű adatigénylések biztosítása az állami hatóságok részéről, mely által a nemzet, mint politikai közösség tagjai feltételezhetik az állami szervek transzparens működését.

Továbbá ebben a sajátos helyzetben nagyobb felelősség és figyelem irányul a nem kormányzati vagy pontosabb kifejezéssel a kormányzattól független nem állami szervezetek (NGO) közül különösen azokra, melynek alapítói a kormányzat ellenőrzését (ún. watchdog típus), a rá való nyomásgyakorlást (ún. pressure group), jogalkotást vagy jogszabályok módosításának kikényszerítését (lobbi csoportok), esetleg a kormányzattal szembeni stratégiai pereskedést tűzik ki közérdekű céljukként. Amennyiben egy, a hierarchikusan felépülő államapparátussal szemben a hálózatosodás alapján szerveződő nagy nemzetközi, jogvédő aktivista (pl. Amnesty International) vagy éppen watchdog (pl. Transparency International) típusú NGO adott nemzeti „főszervezetéről” beszélünk, akkor politikai síkon gyakran megfogalmazódik a külföldi, nemzetközi lobbizás tevékenység vádjá. Ha ez igaznak bizonyul, akkor a külső vertikális hatalommegosztásban közreható tényezőknek tekinthetjük e nem állami szervezeteket.

A hatalommegosztás metajurisztikus tényezői között érdemes még feltüntetni a bizonyos társadalompolitikai, bioetikai és erkölcsi kérdésekben a közvéleményt befolyásolni tudó egyházakat, mely befolyás mértékét az adott társadalom szekularizáltságának függvényében mérhetjük.

4. Az adott, legalább két közhatalmi szerv egymáshoz viszonyítható feladat és hatásköreit rögzítő alkotmányi, törvényi vagy az ezekből levezethető rendeleti szintű szabályozást, valamint a közjogi szervezetszabályozó eszközöket és egyes belső normákat (pl. közhatalmi szerv alapító okirata vagy SZMSZ-e) vizsgálván beszélhetünk a *statikus hatalommegosztásról*. Ezzel szemben az, hogy a közhatalmi szerv adott időintervallumban (pl. év, kormányzati ciklus) hányszor, milyen terjedelemben és sikerességi rátával él a feladat és hatásköreivel egy másik közhatalmi szerv ellenében (pl. sikeres köztársasági elnöki

alkotmányossági vétók Magyarországon), a *dinamikus hatalommegosztást* jelenti. A dinamikus hatalommegosztás intenzitása kvantitatív és kvalitatív módon is mérhető. Például a magyar Alaptörvény biztosítja a köztársasági elnöknek az alkotmányossági vétó lehetőségét az Országgyűlés által érvényesen elfogadott törvényekkel szemben is. Az, hogy a köztársasági elnök egy év alatt vagy a teljes elnöki mandátuma alatt hány alkalommal él az alkotmányossági vétó lehetőségével, a dinamikus hatalommegosztás intenzitásának kvantitatív mérőszáma. A példánál maradva az a tény pedig, hogy ebből hány alkalommal ad helyt az Alkotmánybíróság az államfő alkotmányossági vétójának a törvények előzetes normakontroll vizsgálata során, a dinamikus hatalommegosztás sikerességének kvalitatív mérőszámát jelenti.

A hatalommegosztás gyakorlati megvalósulásához eljárásjogi garanciákra és közjogi szervezetszabályozó normákra is szükség van, a pusztán anyagi jogi szabályok szintjén (pl. alkotmányos deklarációk) megvalósuló hatalommegosztás könnyen látszatdemokráciához és kiüresedett pszeudo jogállamisághoz vezet.

5. A hatalommegosztás rendszere több évszázados organikus fejlődés eredménye, mely azon a felismerésen alapul, hogy a különböző hatalmi ágak és intézmények egymás tevékenységét ellenőrizve, korlátozva vagy kiegészítve hatékonyabban és kiszámíthatóbban tudnak működni, mint egy egyeduralgó szuverén vagy hatalmi szerv. A hatalommegosztás ideológia helyett sokkal inkább az adott országra jellemző, több évszázadon át kimunkált legjobb gyakorlatok („best practices”) lenyomata („know-how”).

A hatalommegosztás intézményesüléséhez szükség van egy azt támogató gazdasági berendezkedésre (a hatalommegosztás nem képes kiteljesedni a tervgazdaság vagy az államkapitalizmus viszonyai között), valamint egy szabályozottan versenyelvű. ugyanakkor konszenzusokra képes, és nem túlpolarizált politikai kultúrára, továbbá a megosztott hatalomgyakorláson és a jogállami alkotmányos tradíciókon alapuló közjogi kultúrára. Az állammodellek két szélső pontján, a bukott államoknál, az anarchokapitalista éjjeliór államokban valamint a totális államokban fogalmilag kizárt a hatalommegosztás intézményesülése. Az alkotmányos, ám nem demokratikus (pl. cenzusos választójog) államokban azonban korlátozott formában intézményesülhet a hatalommegosztás (pl. a két világháború közötti „király nélküli királyság” Magyarországon).

IV. List of publications

A) List of publications in the subject matter of the thesis

1. *A modern államok kialakulása*, Polgári Szemle 2010/4.
2. *A Miniszterelnöki Hivataltól a Miniszterelnökségig – Kormányzati koordináció 1998-tól napjainkig*. In Pogácsás Anett – Szilágyi Pál – Ádány Tamás (szerk.): *Varietas delectat*. A PPKE JÁK hallgatóinak válogatott tanulmányai, Budapest: Pázmány Press, 2013.
3. *Variációk a vertikális hatalommegosztásra – Autonómia modellek és lehetőségek a XXI. században*, Iustum Aequum Salutare (IAS), 2015/3.
4. *A hatalommegosztás államelméleti előképei – Hatalomkorlátozás az európai állambölcseletben az antikvitás korától a felvilágosodásig*, Acta Humana Emberi Jogi Közlemények, 2016/1. (KAP15-192- 3.3-JAK jelű projekt KAP15-3.3 alprogram kiválósági ösztöndíj)
5. *Az államszervezet fogalmi csomópontjai - A hatalommegosztás jelentéstartalmai, valamint kapcsolódási pontjai a jogállamisághoz és a népszuverenitáshoz*, Iustum Aequum Salutare (IAS), 2017/4.
6. *Államszervezeti fogalmak útvesztőjében. Jogállamiság, népszuverenitás - egy lehetséges értelmezés*. JURA, 2017/2.
7. *Államszervezeti fogalmak útvesztőjében. A hatalommegosztás irányai és metajurisztikus szereplői*. Közjogi Szemle, 2018/1.
8. *A közhatalmat gyakorló, mint alkotmányjogi panaszos*. Fontes Iuris, 2020/4.
9. *A kormányalakítás folyamata és a magyar parlamentáris kormányforma sajátosságai némi európai kitekintéssel*. Fontes Iuris, 2022/2. (under publication)

B) List of publications in other topics

10. *Magyarország kulturális térképe felülnézetből*. Ráth Lépcső Tudásközpont. Budapest. 2018. (szakkönyv)
11. *Esettanulmány: A 38 Hajó Budapest* (kulturális menedzsment, 2016), <http://www.a38.hu/hu/cikk/esettanulmany-a-hajorol>
12. *Az állami kulturális mecenatúra: a Nemzeti Kulturális Alap (NKA)*. Acta Periodica, 11. kötet, 199-210. (2016)
13. *A magyar kulturális intézményrendszer csoportosítási szempontjai* In Fejes Zsuzsanna (szerk.) *Jog és kultúra* (konferenciakötet), Szeged: Szegedi Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Doktori Iskola. 157-170 (Szegedi Jogász Doktorandusz konferenciák, 2018.)